

Notat om uarbejdsdygtighed - § 7

Til brug for temamøde i uge 24 2019

Indhold

1. Indledning
2. Lovgrundlag
3. Generelt
4. Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser
5. De konkrete mødesager

1. Indledning

Temaet for mødet er sygedagpengelovens regler om uarbejdsdygtighed.

2. Lovgrundlag

Lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 25. januar 2019:

§ 7. Retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdssevne.

Stk. 2. En lønmodtager er delvis uarbejdsdygtig på grund af sygdom, når det skønnes, at den pågældende kun kan udføre arbejdet delvis, eller når to eller flere behandlinger, der er foreskrevet af en læge eller tandlæge, medfører delvist fravær fra arbejdet. Det er en betingelse, at lønmodtagerens fravær er på mindst 4 timer pr. uge, hvori indgår befordring og ventetid ved ambulante behandlinger. Betingelsen om mindst 4 timers fravær pr. uge gælder ikke for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. En selvstændig erhvervsdrivende er delvis uarbejdsdygtig, når det skønnes, at den pågældende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Stk. 3. Vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal som udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter 3 måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, medmindre der er særlige grunde, der taler for andet med hensyn til tidspunktet for vurderingen.

Stk. 4. Vurderingen af uarbejdsdygtigheden for ledige sker i forhold til det arbejdsområde, som den pågældende står til rådighed for.

Stk. 5. Sygedagpengene ophører helt eller delvis den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt eller delvis arbejdsdygtig, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig, jf. dog § 53, stk. 2. Sygedagpengene kan ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdssevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Dog vil udbetalingen af sygedagpenge senest ophøre ved revurderingstidspunktet, jf. §§ 24 eller 25, medmindre betingelserne for en forlængelse af sygedagpengeperioden efter §§ 27 eller 29 er opfyldt.

Stk. 6. Sygedagpengene ophører for en person, der er ansat i et fleksjob efter § 70 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når ansættelsen i fleksjobbet ophører.

Vejledning

Vejledning om vurdering af uarbejdsdygtighed i sygedagpengesager og sager om jobafklarings-forløb, jf. VEJ nr. 9661 af 28. juni 2016. Formålet med vejledningen er at give en samlet beskrivelse af reglerne om uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens § 7.

3. Generelt

Nedenstående beskrivelse af reglerne og praksis for vurderingen af uarbejdsdygtighed tager udgangspunkt i vejledningen og Ankestyrelsens principafgørelser på baggrund af de sager, der er til behandling på temamødet.

§ 7, stk. 1

Det er en grundlæggende betingelse for retten til sygedagpenge, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Afgørelsen af, om en person er uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og sygdommens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Det betyder, at personer, som har en sygdom, men som ikke er uarbejdsdygtige på grund af sygdommen, ikke har ret til sygedagpenge.

Helhedsvurdering

Det afhænger af en helhedsvurdering, om borgeren må anses for uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Der skal foretages en vurdering af den sygemeldtes muligheder for at udføre erhvervsarbejde.

Lægelige og øvrige helbreds-faglige oplysninger vil typisk indgå med stor vægt, jf. principafgørelse 141-10. Men afgørelsen om sygedagpenge træffes ikke alene på baggrund af de lægelige oplysninger. Der skal foretages en helhedsvurdering, som skal danne grundlag for vurderingen af uarbejdsdygtigheden.

Sygdommens karakter, borgerens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, resultater af eventuelle afklarende foranstaltninger og borgerens egne oplysninger vil være forhold, der indgår i helhedsvurderingen af uarbejdsdygtigheden.

Det fremgår af principafgørelse 177-12, at kommunen skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om den sygemeldte er uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Kommunen skal foretage en selvstændig vurdering efter sygedagpengeloven, hvilket betyder, at kommunen ikke alene på baggrund af a-kasses rådighedsvurdering kan anse den sygemeldte for arbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Det faktum, at den sygemeldte selv har raskmeldt sig, vil typisk indgå med stor vægt i vurderingen af, om pågældende fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Arbejdsevnen

Borgerens udviste arbejdsevne under sygemeldingen vil også indgå med stor vægt i vurderingen af uarbejdsdygtigheden.

Hvis borgeren har genoptaget arbejdet delvist eller har deltaget i afklarende foranstaltninger under sygemeldingen, skal det indgå i vurderingen, hvor mange timer borgeren har kunnet arbejde, og hvor stor effektiviteten har været disse timer. Det vil også være en del af vurderingen, om de udførte opgaver har været i overensstemmelse med skånebehovene, da en lav udvist arbejdsevne kan have sin baggrund i, at opgaverne har været uforenelige med borgers lidelse.

Principafgørelse D-9-05 om uarbejdsdygtighed og afklaring af arbejdsevnen. Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i sygedagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger.

Udbetalingen af sygedagpenge kan desuden ikke standses alene med den begrundelse, at borgeren vil kunne stille sig til rådighed på det ordinære arbejdsmarked på deltid. Se principafgørelse 32-15 om uarbejdsdygtighed og stationærtilstanden.

§ 7, stk. 2, delvis uarbejdsdygtighed

Lønmodtagere

Det er en betingelse for retten til sygedagpenge, at lønmodtagerens fravær er på mindst 4 timer pr. uge.

Det er præciseret i principafgørelse D-17-03, at nedsatte sygedagpenge ved delvist fravær er baseret på en nedsættelse af arbejdstiden og ikke på en nedsættelse af arbejdsmængden. Således kunne en dagplejemor, der på grund af sygdom reducerede antallet af børn i dagplejen og fortsatte arbejdet på fuld tid, ikke få nedsatte sygedagpenge.

Selvstændige erhvervsdrivende

Selvstændig erhvervsdrivende er delvis uarbejdsdygtige, når det skønnes, at den pågældende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

På samme måde som for lønmodtagere er nedsatte sygedagpenge ved delvist sygefravær baseret på en nedsættelse af arbejdstiden og ikke på en nedsættelse af arbejdsmængden.

§ 7, stk. 3, vurderingsgrundlag for sygemeldte i beskæftigelse

Vurderingen af en persons uarbejdsdygtighed skal som udgangspunkt foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen.

Bred vurdering

Den sygemeldtes uarbejdsdygtighed vurderes efter 3 måneders fravær i forhold til personens uddannelse- og beskæftigelsesområde. Med uddannelses- og beskæftigelsesområde forstås ethvert arbejde, som den pågældende vil være i stand til at varetage på baggrund af sine kvalifikationer, herunder ufaglært arbejde og eventuelt efter kortere oplæring. Det betyder, at personen kun betragtes som uarbejdsdygtig, når sygdommen afskærer vedkommende fra at påtage sig arbejde, som anses for passende.

Uarbejdsdygtighed vurderes efter den brede vurdering uafhængigt af, om personen fortsat får løn fra arbejdsgiveren eller er opsagt.

Kommunen kan fravige 3 måneders-reglen, hvis der er særlige grunde, som taler for at anlægge vurderingen i forhold til uddannelses- og beskæftigelsesområdet på et tidligere eller senere tidspunkt i sygefraværsperioden. Ved bedømmelsen af, om den brede vurdering skal foretages tidligere eller senere end efter 3 måneder, kan kommunen blandt andet lægge vægt på, om den sygemeldte fortsat er ansat på den arbejdsplads, hvorfra sygemeldingen skete, og om den pågældende kan forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejdsområde.

Det fremgår af principafgørelse D-4-05, at der ved sygdom i en kortvarig periode på grund af problemer på arbejdspladsen ikke var grundlag for at bedømme en lønmodtageres uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det arbejde, som lønmodtageren var sygemeldt fra og fortsat berettiget til at vende tilbage til. Dette gjaldt som udgangspunkt uanset, om lønmodtageren kunne forventes at vende tilbage til sit arbejde hos den aktuelle arbejdsgiver eller ej. Først efter en vis sygemeldingsperiode var der grundlag for at foretage en bredere bedømmelse af en lønmodtagers uarbejdsdygtighed.

Der kan i nogle tilfælde, hvor sygemelding alene skyldes arbejdspladsproblemer, anlægges en bredere vurdering før 3 måneders sygefravær. Således fremgår det af principafgørelse D-09-08, at en bredere vurdering i det konkrete tilfælde kunne anlægges før 3 måneders sygefravær for en lønmodtager, som ifølge en lægeerklæring kun var sygemeldt i forhold til den virksomhed, der havde fritstillet den pågældende.

I principafgørelsen 3-15 fremgår det, at ved vurdering af uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, kan kommunen som hovedregel ikke fra første fraværsdag bedømme uarbejdsdygtigheden på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde. Dog kan den brede vurdering lægges til grund allerede fra første sygedag, hvis der er tale om en ny sygemelding få dage efter, at kommunen har truffet afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge efter en bred vurdering, og hvis pågældende sygemeldes igen fra samme eller lignende arbejde.

Bred vurdering for selvstændige

Det fremgår af principafgørelsen 2-15, at vurderingen af, om en selvstændig erhvervsdrivende er uarbejdsdygtig efter en bred vurdering, skal foretages ud fra samme vilkår som for en lønmodtager.

§ 7, stk. 4 – vurderingsgrundlag for ledige

Vurderingen af uarbejdsdygtig skal for ledige ske i forhold til det arbejdsområde, som den ledige står til rådighed for.

Den ledige skal derfor fra første fraværsdag vurderes i forhold til alt passende arbejde. Det vil sige arbejde, som den ledige kan bestride.

4. Praxis – Ankestyrelsens principafgørelser

83-14: Kommunen skal som udgangspunkt påbegynde udbetalingen af sygedagpenge, når kommunen modtager en ansøgning om sygedagpenge, og det er konstateret, at den sygemeldte opfylder de grundlæggende betingelser for udbetaling af sygedagpenge, herunder beskæftigelseskravet. Kommunen skal ikke vente på dokumentation for uarbejdsdygtighed, inden kommunen udbetaler sygedagpenge. Kommunen kan alene udsætte påbegyndelsen af sygedagpengeudbetalingen med henblik på at indhente lægelige akter, hvis der på grund af særlige årsager er væsentlig tvivl om, hvorvidt den sygemeldte er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Hvis efterfølgende lægelige akter viser, at den sygemeldte ikke har været uarbejdsdygtig, skal udbetalingen af sygedagpenge ophøre. Kommunen kan kræve de udbetalte sygedagpenge tilbagebetalt efter sygedagpengelovens § 71, stk. 2, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

D-16-04: Kommunen kunne ikke standse udbetalingen af sygedagpenge med den begrundelse, at der ikke længere forelå fuld uarbejdsdygtighed, da det sidste lægelige materiale var 4 - 6 måneder gammelt.

D-2-02: Ankestyrelsen har behandlet en sag med henblik på nærmere belysning af hvilke forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand. Ankestyrelsen fandt, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger samt den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger, inden der blev truffet afgørelse om hans fortsatte ret til sygedagpenge. Ankestyrelsen henviste endvidere til at kommunen i forbindelse med dagpengeopfølgningen skal vurdere, om der er behov for optræning, revalidering eller andre former for bistand med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet.

141-10: Ved afgørelsen om at stoppe sygedagpengene skulle en butikselevs uarbejdsdygtighed vurderes i forhold til det arbejdsområde, hun som ledig stod til rådighed for. Sygemeldingen havde været i over ½ år, og ansættelsesforholdet var bragt til ophør. Kommunens afgørelse om, at kvinden kunne påtage sig andet arbejde, der tilgodeså hendes skånehensyn, var ikke begrundet ud fra sagens oplysninger. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg tiltrådte med denne begrundelse nævnets afgørelse om, at der fortsat var uarbejdsdygtighed.

D-9-05: Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger. Ansøgeren var dermed fortsat dagpengeberettiget. Der var ikke ret til hjælp til revalidering, idet der ikke på det foreliggende grundlag fandtes, at der skulle iværksætte en egentlig revalidering, men alene en arbejdsprøvning.

177-12: Det er en betingelse for at modtage sygedagpenge, at man er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Kommunen skal efter reglerne foretage en konkret og individuel vurdering af, om borgeren er uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Kommunen skal foretage en selvstændig vurdering efter sygedagpengeloven, hvilket betyder, at kommunen ikke alene på baggrund af a-kasses rådighedsvurdering kan anse borgeren for arbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Det faktum, at borgeren har raskmeldt sig, vil typisk indgå med stor vægt i vurderingen af, om borgeren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

27-18: Retten til sygedagpenge er betinget af, at en borger er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Vurderingen af, om en borger er uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne.

Misbrug er ikke i sig selv en sygdom, der berettiger til udbetaling af sygedagpenge. Der skal foretages en lægelig vurdering af, om misbruget er årsag til en fysisk eller psykisk tilstand, der kan betragtes som sygdom. Det kan være i form af følgevirkninger af misbruget. Derudover skal det afdækkes, hvordan de helbredsmæssige gener påvirker funktionsniveauet.

Det er desuden en betingelse, at borgeren medvirker til lægeanbefalet behandling af misbruget.

Der kan forekomme omstændigheder, som for eksempel ventetider på behandling, som gør, at behandlingen endnu ikke er iværksat. Derfor kan der ikke stilles et ufravigeligt krav om, at behandlingen skal være i gang. Det er afgørende, om borgeren følger eller afventer lægeanbefalet behandling. Retten til sygedagpenge kan bortfalde, hvis borgeren undlader eller ophører med at følge behandlingen.

I den konkrete sag sygemeldte borgeren sig på grund af alkoholisme. Der forelå ikke lægelige oplysninger i sagen. Borgeren var i behandling hos rusmiddelcenteret. Kommunen traf afgørelse om afslag på udbetaling af sygedagpenge med den begrundelse, at misbrug ikke er en sygdom, der giver ret til sygedagpenge. Da der ikke forelå lægelige oplysninger i sagen, kunne det ikke vurderes, om borgeren efter en lægelig vurdering var uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, og om borgeren var i relevant lægeanbefalet behandling. Derfor hjemviser vi sagen.

D-17-03: En arbejdsgiver fik afslag på dagpengerefusion til en dagplejemor som var delvist sygemeldt, men som ikke havde fået nedsat sin arbejdstid men alene arbejdsmængden. Ankestyrelsen lagde vægt på, at kvinden var delvist sygemeldt, men ikke havde fået nedsat sin arbejdstid med mindst 4 timer. Betingelsen for udbetaling af nedsatte dagpenge var således ikke opfyldt.

D-4-05: Ankestyrelsen har behandlet to sager til belysning af praksis for overgang til en bredere vurdering af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i tilslutning til Højesterets dom af 27. maj 2004. (Dommen er gengivet i SM D-12-04). Ved sygdom i en kortvarig periode på grund af problemer på arbejdspladsen var der ikke grundlag for at bedømme en lønmodtagers uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det arbejde, som lønmodtageren var sygemeldt fra og fortsat berettiget til at vende tilbage til. Dette gjaldt som udgangspunkt uanset, om lønmodtageren kunne forventes at vende tilbage til sit arbejde hos den aktuelle arbejdsgiver eller ej. Først efter en vis sygemeldingsperiode var der grundlag for at foretage en bredere bedømmelse af en lønmodtagers uarbejdsdygtighed. I sag nr. 1 havde arbejdsgiver ret til dagpengerefusion for den søgte periode, 28. maj til 15. juni, i forbindelse med lønmodtagers sygefravær på grund af problemer på arbejdspladsen. Lønmodtager havde været sygemeldt siden midten af april måned. Ankestyrelsen fandt ikke, at der i denne kortvarige periode var grundlag for at

bedømme lønmodtagers uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde. I sag nr. 2 havde arbejdsgiver ikke ret til dagpengerefusion efter den 3. juni i forbindelse med lønmodtagers sygefravær på grund af problemer på arbejdspladsen. Lønmodtager havde været sygemeldt siden den 29. marts. Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte nævnets skøn, hvorefter der ikke længere var tale om sygdom i en kortvarig periode. Der skulle derfor foretages en bredere bedømmelse af lønmodtagers uarbejdsdygtighed, det vil sige en vurdering af, om han på grund af sygdom også var afskåret fra at påtage sig andet passende arbejde.

D-9-08: Arbejdsgiveren havde ret til refusion af sygedagpenge indtil den dato, hvor lønmodtageren af arbejdsgiveren var blevet ubetinget fritstillet, og hvor hun således kunne påtage sig arbejde i en anden virksomhed. Lønmodtageren var sygemeldt, men ifølge lægeerklæring kun i forhold til den virksomhed, der fritstillede hende. Der var i denne situation særlig grund til at anlægge en bredere vurdering på et tidligere tidspunkt end efter 3 måneders sygefravær.

2-15: Efter tre måneders sygefravær skal vurderingen af uarbejdsdygtigheden foretages efter en bred vurdering. Det betyder efter praksis, at uarbejdsdygtigheden skal vurderes i forhold til de arbejdsområder, som pågældende på baggrund af sin uddannelse eller arbejdserfaring ville kunne varetage eventuelt efter en kortere oplæring.

Vurderingen af, om en selvstændig er uarbejdsdygtig efter en bred vurdering, skal foretages ud fra samme vilkår som for en lønmodtager.

Udbetalingen af sygedagpenge til en selvstændig kan ikke standses efter en bred vurdering, inden der er gået tre måneder, alene med henvisning til at den selvstændige kan varetage et andet arbejde. Det vil dog for selvstændige, i lighed med lønmodtagere, i særlige tilfælde være muligt at fravige udgangspunktet om, at den brede vurdering skal foretages efter tre måneder. Kommunen skal tage stilling til, om der er grundlag for at yde nedsatte dagpenge, hvis den selvstændige kan genoptage arbejdet delvist.

Kommunen kunne i den aktuelle sag standse udbetalingen af sygedagpenge til en selvstændig efter en bred vurdering af uarbejdsdygtigheden efter tre måneders sygemelding. Der var ikke særlige grunde, der talte for et andet tidspunkt for vurderingen. Der var ikke behov for gennemførelse af en arbejdsprøvning, da skånehensynene i forhold til at undgå arbejde i uhenigtsmæssige stillinger var kendte. Helbredstilstanden var ikke til hinder for, at pågældende kunne varetage et andet arbejde med de nævnte skånehensyn samtidigt med, at hun skulle til yderligere undersøgelser.

3-15: Uarbejdsdygtigheden skal ved sygemeldingen foretages i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Efter tre måneders sygefravær skal vurderingen af uarbejdsdygtigheden foretages efter en bred vurdering. I særlige tilfælde kan udgangspunktet om, at vurderingen skal foretages efter tre måneder, fraviges. Ved vurdering af uarbejdsdygtigheden på grund af sygdom, kan kommunen som hovedregel ikke fra 1. fraværsdag bedømme uarbejdsdygtigheden på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde.

91-15: En sygedagpengemodtager, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter reglerne i sygedagpengeloven, har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse ved ophør af sygedagpengene.

Personer, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen om udbetaling af sygedagpenge i 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder, har også ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Vurderingen af uarbejdsdygtighed efter reglerne om jobafklaringsforløb følger reglerne om uarbejdsdygtighed i sygedagpengeloven. Vurderingen er således den samme.

Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af jobafklaringsforløbet, når borgeren ikke længere kan anses for at være fuld eller delvis uarbejdsdygtig efter sygedagpengeloven.

Jobafklaringsforløbet skal også ophøre, selvom borgeren stadig er uarbejdsdygtig, hvis helbredstilstanden er stationær, og kommunen vurderer, at borgeren ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

I sag nr. 1 fandt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at hensynet til at bevare borgerens ansættelsesforhold kunne begrunde, at udgangspunktet om en bred vurdering af hans uarbejdsdygtighed kunne fraviges, idet der var udsigt til, at han inden for kort tid ville kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejde. Vurderingen af borgerens uarbejdsdygtighed skulle derfor foretages i forhold til hans beskæftigelse før sygemeldingen. Da borgeren ikke kunne genoptage sit arbejde, idet det indebar tunge løft, måtte borgeren anses for fortsat uarbejdsdygtig. Kommunen kunne derfor ikke træffe afgørelse om ophør af jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

I sag nr. 2 fandt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at borgeren fortsat var uarbejdsdygtig, idet hans helbredstilstand ikke kunne anses for stationær. Kommunen kunne derfor ikke træffe afgørelse om ophør af jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

I sag nr. 3 fandt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at borgeren fortsat var uarbejdsdygtig efter en bred vurdering af hendes uarbejdsdygtighed. Kommunen kunne derfor ikke træffe afgørelse om ophør af jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

32-15: Sygedagpengeudbetalingen ophører helt den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt arbejdsdygtig, og delvist den dag, hvor pågældende er delvist arbejdsdygtig.

Udbetalingen kan ifølge sygedagpengelovens § 7, stk. 5, 2. pkt., ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær, og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

Kommunen kan ikke standse sygedagpengeudbetalingen alene med den begrundelse, at den sygemeldte vil kunne stille sig til rådighed på det ordinære arbejdsmarked på deltid. Det er en forudsætning, at den helbredsmæssige tilstand er stationær, og at det er afklaret, at den sygemeldte ikke har behov for revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

Uarbejdsdygtighed på revurderingstidspunktet

Vurderingen af uarbejdsdygtighed er den samme, uanset om den sker på revurderingstidspunktet eller et andet tidspunkt. En sygemeldt kan derfor kun vurderes arbejdsdygtig på revurderingstidspunktet, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder lægelige, som underbygger denne vurdering.

40-18: Udbetalingen af sygedagpenge kan først standses efter sygedagpengelovens § 7 om arbejdsdygtighed, når der er truffet en afgørelse. Retten til sygedagpenge er betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne. Retten til sygedagpenge ophører helt eller delvis den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt eller delvis arbejdsdygtig, uanset om den pågældende genoptager arbejdet eller raskmelder sig. Der er efter sygedagpengelovens § 7 ikke grundlag for at træffe afgørelse med tilbagevirkende kraft. Kommunen skal

træffe en afgørelse, inden udbetalingen af sygedagpenge kan standses. Dette gælder uanset om det på et tidligere tidspunkt er dokumenteret, at borger ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Eventuelt uberettiget modtagelse af sygedagpenge skal vurderes efter reglerne om tilbagebetaling. Det er ikke tilstrækkeligt for at kræve sygedagpenge tilbagebetalt, at sygedagpengene er modtaget uberettiget. Borgeren skal også enten have tilsidesat sin oplysningspligt eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget have modtaget udbetalingen af sygedagpenge.

53-18: Når arbejdsgiver udbetaler løn til lønmodtager under sygdom, kan arbejdsgiver få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtager ville have haft ret til at modtage fra kommunen vedrørende arbejdsforholdet.

Arbejdsgivers ret til refusion af sygedagpenge er afledt af lønmodtagers ret til sygedagpenge. Arbejdsgiver er derfor alene berettiget til refusion af sygedagpenge, hvis lønmodtager opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge.

Arbejdsgivers ret til refusion af sygedagpenge bortfalder fra det tidspunkt, hvor der er truffet afgørelse over for lønmodtager om at lønmodtagers ret til sygedagpenge ophører, uanset om der er truffet en afgørelse over for arbejdsgiver.

Det følger af god forvaltningsskik, at der træffes afgørelse samtidigt over for lønmodtager og over for arbejdsgiver.

I sag nr. 1 traf kommunen afgørelse om ophør af ret til sygedagpenge til lønmodtager den 10. november med sidste udbetalingsdato samme dag. Da arbejdsgivers ret til refusion er afledt af lønmodtagers ret til refusion, ophørte arbejdsgivers ret til refusion fra samme tidspunkt, selvom afgørelsen til arbejdsgiver først blev truffet den 20. december.

I sag nr. 2 traf kommunen afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge og ophør af ret til refusion over for både lønmodtager og arbejdsgiver den 7. december med virkning fra den 24. november. Da der ikke kan træffes afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge efter § 7 med tilbagevirkende kraft, var lønmodtager berettiget til sygedagpenge til og med den 7. december, hvor kommunen traf en afgørelse. Arbejdsgiver havde derfor ret til refusion til og med dette tidspunkt.

61-18: Retten til sygedagpenge kan først ophøre efter sygedagpengelovens § 7 om uarbejdsdygtighed, når kommunen har truffet en afgørelse.

Når borger raskmelder sig eller genoptager sit arbejde i hidtidigt omfang, ophører udbetalingen af sygedagpenge.

Hvis kommunen i en situation, hvor borger raskmelder sig eller genoptager sit arbejde i hidtidigt omfang, træffer en afgørelse, ophører retten til sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er truffet. Kommunen vil dog kunne kræve tilbagebetaling af udbetalte sygedagpenge, der vedrører perioden fra borgers raskmelding eller genoptagelse af arbejdet frem til afgørelsestidspunktet.

Det skyldes, at borger i disse tilfælde har modtaget sygedagpenge uberettiget og mod bedre vidende i perioden fra borger har raskmeldt sig eller genoptaget sit arbejde i hidtidigt omfang og frem til afgørelsestidspunktet. Betingelserne for tilbagebetaling vil derfor være opfyldt.

Afgørelsen om tilbagebetaling kan meddeles i samme brev, som afgørelsen om ophør af retten til sygedagpenge, således at borger modtager én samlet afgørelse.

Borger har en pligt til at oplyse kommunen om forhold, som kan have betydning for udbetalingen af sygedagpenge.

I den konkrete sag traf kommunen den 2. marts afgørelse om ophør af sygedagpenge med sidste udbetalingsdag den 23. februar. Da borger havde raskmeldt sig til sin a-kasse den 26.

februar og havde modtaget dagpenge fra denne dato, var borger ikke berettiget til sygedagpenge frem til afgørelsestidspunktet. Dette skyldes, at kommunen kunne have krævet sygedagpenge udbetalt i perioden fra den 26. februar til og med den 2. marts tilbagebetalt efter bestemmelsen om tilbagebetaling i sygedagpengelovens § 71, stk. 2, da borger i denne periode ville have modtaget sygedagpengene uberettiget og mod bedre vidende på grund af raskmeldingen.

5. De konkrete mødesager

Seks udvalgte konkrete sager, der belyser praksis om påbegyndelse af udbetaling af sygedagpenge og vurderingen af uarbejdsdygtighed:

Sag nr. 1: Borger blev sygemeldt i juni måned 2018 på grund af stress, angst og depression, hvilket medarbejderen angav som årsag i oplysningsskemaet. Medarbejderen angav også at have været sygemeldt tidligere af samme årsag. Kommunen vurderede i juli måned 2018, at der var væsentlig tvivl om, hvorvidt medarbejderen var uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og afventede derfor at påbegynde udbetalingen af sygedagpengerefusion. Kommunen henviste til Ankestyrelsens principafgørelse 83-14. Kommunen traf afgørelse den 20. november 2018 om, at medarbejderen ikke var uarbejdsdygtig ved sygemeldingen den 13. juni 2018.

Kommunen skulle have påbegyndt udbetalingen af sygedagpenge i forbindelse med sygemeldingen. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at der i ansøgningen ikke var oplyst om forhold, som gav anledning til væsentlig tvivl om uarbejdsdygtighed på grund af egen sygdom. Vi lagde vægt på medarbejderens oplysning om årsag til sygefraværet, samt at medarbejderen oplyste at afvente behandling/undersøgelse. Det forhold, at medarbejderen i oplysningsskemaet angav at have været sygemeldt af samme årsag tidligere, medførte ikke, at der var væsentlig tvivl om medarbejderens uarbejdsdygtighed ved sygemeldingen, fordi dette havde været tre år tidligere. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg bemærkede desuden, at medarbejderen i august måned 2018 oplyste om stress og angst, hvilket egen læge senere bekræftede.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede også, at medarbejderen ikke var uarbejdsdygtig længere på tidspunktet for kommunens afgørelse. Ankestyrelsen lagde særligt vægt på medarbejderens oplysninger om, at hun ville kunne arbejde, såfremt hun ikke var presset af forskellige frister på arbejdspladsen. Medarbejderen bekræftede på ophørstidspunktet, at det som afholdt medarbejderen fra arbejdsmarkedet, var oplevelsen af et dårligt arbejdsmiljø på den pågældende arbejdsplads.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede derfor kommunens afgørelse, men med et ændret ophørstidspunkt.

Sag nr. 2: Borgeren blev sygemeldt den 1. november 2018 fra ledighed på grund af en operation i venstre hånd for karpaltunnelsyndrom den 1. marts 2018, hvor borgeren efterfølgende fortsat oplevede hævelse og nedsat funktion. Kommunen vurderede, at der var væsentlig tvivl om, hvorvidt borgeren var uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, og afventede derfor på-

begyndelse af udbetalingen af sygedagpenge. Kommunen traf afgørelse den 22. november 2018 om, at borgeren ikke var uarbejdsdygtig ved sygemeldingen den 1. november 2018.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at kommunen var berettiget til at udsætte påbegyndelsen af sygedagpengeudbetalingen. Vi henviste til principafgørelse 83-14, og lagde vægt på, at borgeren tidligere havde været sygemeldt af samme årsag, senest fra den 19. januar 2018 til den 27. juni 2018, hvor kommunen ved afgørelse den 27. juni 2018 havde vurderet, at borgeren kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet med de rette skånehensyn. Vi lagde også vægt på, at borgeren den 13. november 2018 oplyste at have sygemeldt sig, fordi der ikke fandtes jobs, hvor skånehensynet i forhold til den venstre hånd kunne tilgodeses. I den forbindelse bemærkede vi, at borgeren ved en opfølgningssamtale i juni måned 2018 havde oplyst at ordne rengøring, madlavning og andre huslige ting derhjemme, dog i et lavere tempo end tidligere.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede også, at borgeren ikke var uarbejdsdygtig ved sygemeldingen den 1. november 2018. Vi lagde vægt på, at borger tidligere havde været sygemeldt af samme årsag, at borger var højrehåndet og oplysningerne fra borgers læge, hvoraf det fremgik, at borger havde nedsat funktion i forhold til at vride en klud og max måtte løfte to kilogram. Det fremgik også af lægens oplysninger, at den opererende læge fortsat forventede bedring. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg bemærkede, at lægens oplysninger var i overensstemmelse med borgers fysioterapeuts oplysninger i forbindelse med den tidligere sygemelding. Her havde fysioterapeuten desuden vurderet, at der ikke var noget til hinder for, at borger stillede sig til rådighed for arbejdsmarkedet med skånehensyn tilgodeset i forhold til venstre hånd.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede kommunens afgørelse.

Sag nr. 3: Borger blev sygemeldt fra sit arbejde den 27. november 2018 på grund af et tiltagende alkoholmisbrug. Arbejdsgiver havde anmodet om sygedagpengerefusion. Arbejdsgiver fik afslag på sygedagpengerefusion fra kommunen den 8. februar 2018, da borger ikke var uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg bemærker, at det fremgår af principafgørelse 28-18, at misbrug ikke i sig selv er sygdom. Principafgørelsen fastslår også, at misbrug kan være årsag til en fysisk eller psykisk tilstand, der kan betragtes som sygdom. Det er dog en betingelse for at få sygedagpenge, at borger medvirker til lægeanbefalet behandling af misbruget.

Ved vurderingen af, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, lægger vi vægt på oplysninger fra borgers læge, hvoraf det fremgår, at borgers sygefravær udelukkende skyldes alkoholforbrug. Det fremgår videre, at borger havde en lang karriere som alkoholiker, men i perioder har kunnet passe et arbejde. Borger blev fyret fra et vikariat, men blev tilbudt og overflyttet til en anden afdeling, hvorefter hans drikkeri tog fart i en grad, så han ikke kunne arbejde. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lægger også vægt på, at borgers læge ikke havde henvist borger til behandling.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at borger ikke kunne anses som uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, da borgers fravær fra arbejdet alene skyldes alkoholforbrug. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har derfor stadfæstet kommunens afgørelse.

Sag nr. 4: Borger blev sygemeldt fra sit arbejde den 23. november 2018 på grund af stress, angst og søvnmangel grundet et dårligt arbejdsmiljø. Arbejdsgiver havde anmodet om sygedagpengerefusion. Arbejdsgiver fik afslag på sygedagpengerefusion fra kommunen den 4. marts 2019, da borger raskmeldte sig til kommunen.

Ved vurderingen af, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, lægger vi vægt på, at borger raskmeldte sig pr. telefon med sidste sygedag samme dag. Vi henviser i den forbindelse til Ankestyrelsens principafgørelse 177-12, som fastslår, at det faktum, at borger har raskmeldt sig, typisk vil indgå med stor vægt i vurderingen af, om borgeren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Vi er i vores vurdering opmærksomme på, at borgers læge havde oplyst, at borger fortsat var sygemeldt indtil den 1. maj 2019.

Vi lægger dog vægt på borgers oplysninger om, at hendes læge havde forlænget hendes sygemelding, således at hun ikke skulle arbejde hos arbejdsgiver i opsigelsesperioden, da det var selve arbejdspladsen, der gjorde borger syg. Borger oplyste også at være klar til at søge andet arbejde.

Desuden lægger vi vægt på borgers læges oplysninger om, at borger havde en belastningsreaktion og at symptomerne forværredes ved relation til arbejdspladsen. Borgers læge oplyste, at borger kunne arbejde fuld tid ved et andet arbejde.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Vi vurderer, at borger ikke kunne genoptage sit arbejde hos arbejdsgiveren, men at borger burde kunne påtage sig andet passende arbejde. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæster derfor kommunens afgørelse.

Sag nr. 5: Borger blev sygemeldt fra sit arbejde den 27. august 2018 på grund af arbejdsrelateret stress. Arbejdsgiver havde anmodet om sygedagpengerefusion. Arbejdsgiver fik afslag på sygedagpengerefusion fra kommunen den 27. november 2018, da borger ikke var uarbejdsdygtig i ethvert erhverv, men blot den hidtidige arbejdsplads.

Ved vurderingen af, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, lægger vi vægt på oplysninger fra borgers læge om, at borger gik ned med stress, da borger skulle varetage flere personers arbejde på samme tid. Borgers læge og psykolog anbefalede, at borger ikke vendte tilbage til arbejdspladsen.

Vi lægger også vægt på borgers egne oplysninger om, at arbejdspresset var blevet meget højt efter der var kommet ny chef. Borger forventede ikke at vende tilbage til arbejdspladsen, men følte sig klar til at vende tilbage på arbejdsmarkedet på ordinære vilkår.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Vi vurderer, at borger ikke kunne genoptage sit arbejde hos arbejdsgiveren, men at borger burde kunne påtage sig andet passende arbejde. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg har derfor stadfæstet kommunens afgørelse.

Sag nr. 6: Borger blev sygemeldt fra sit arbejde den 3. august 2018 på grund af stress. Arbejdsgiver fik afslag på sygedagpengerefusion fra kommunen den 29. oktober 2018, da borger ikke var uarbejdsdygtig i forhold til en bred vurdering, da borger burde kunne varetage andet arbejde, som ikke var i relation til arbejdspladsen.

Ved vurderingen af, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, lægger vi vægt oplysninger fra borgers læge om, at borger var voldsomt påvirket af det psykiske arbejdsmiljø på arbejdspladsen. Vi lægger også vægt på borgers oplysninger om, at det udelukkende var arbejdsmiljøet der var årsag til sygemeldingen. Borger udviste tvivl om, hvordan borger kunne komme ud af ansættelsesforholdet. Borger mente selv at kunne varetage andet arbejde.

Vurderingen af uarbejdsdygtigheden blev i den konkrete sag vurderet på et bredere grundlag før tre måneders sygefravær. Dette med baggrund i, at borger havde været sygemeldt i mere end to måneder og tre måneder samt at borger ikke selv mente at kunne komme tilbage til arbejdspladsen. Vi henviser til Ankestyrelsens principafgørelse 91-15.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at borger ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand. Vi vurderer, at borger ikke kunne genoptage sit arbejde hos arbejdsgiveren, men at borger burde kunne påtage sig andet passende arbejde. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har derfor stadfæstet kommunens afgørelse.